

41. Szentháromság utáni tizenegyedik vasárnap.MEGMARAD A HIT.

1 Korinthus 13,13
Róma 10,8-17

A következő három vasárnap - Isten Lelke indítására - az egykerintustizenháromnak, a szeretethimnuszának sokak által kívülről ismert, felségesen szép verséről szól közöttünk az igehirdetés: "Mert azért megmarad a hit, remény, szeretet e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet." Mai alkalommal a hitről, a megmaradó hitről teszünk bizonyosságot.

A hit az Újszövetségben és a reformációban.

A hit fogalma az Újszövetségben megközelítően ötszázszor fordul elő különböző formában. Vegyük ehhez, hogy Újszövetségünk 475 oldalból áll. Ez azt jelenti tehát, hogy a hit fogalma az Újszövetség minden lapján átlagosan egyszer előfordul. Aki a hit fogalmát ki akarná szakítani a Bibliából, nyugodtan összetéphetné akár az egészet.

A reformáció is a hitet fedezte fel. Luther Márton, az üdvösségért tusakodó szerzetes rátalált a Római levélre, s mindjárt az 1,17 lett vigasztalása, útmutatója, elindítója: "Az igaz ember pedig hitből él." Kálvin számára többek között ezt jelentette ez a mondat: "...szükségképen következtetünk a hit és az evangélium kölcsönös kapcsolatára. Mert abból a mondasból, hogy az igaz ember hitből fog élni, azt következteti, hogy ezt az életet az evangélium által nyerjük el. Így már tisztán áll előttünk e levél első részének lényege, vagy legsarkalatosabb pontja, hogy t.i. egyedül Isten könyörületesességéből igazulunk meg a hit által." Így került a kálvini reformáció

zászlójára az Efézusi levél 2,8-9. verse: "Kegyelemből tartat-
tatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;
nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék." S ehhez éppen a
magyar evangéliumi egyházak nagy felismeréseként került hozzá a
mi nemzedékünkben a 10. vers: "Mert az Ő alkotása vagyunk, te-
remtetvén általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelye-
ket előre elkészített Isten, hogy azokban járjunk."

Ma is ez az aktuális üzenet: "Higyj az Úr Jézus Krisz-
tusban!" Bárhol, bármilyen körülmények között éljen az ember,
ezt kell hirdetnünk. Földindulások közepette, megrémült szí-
veknek ez ^{az} Isten üzenete: "Higyj az Úr Jézus Krisztusban!"

Mi a hit?

le A Biblia feletét a Zsidókhoz írt levél 11. fejezeté-
ből próbáljuk megérteni. A fejezet elején igen tömör meghatá-
rozását találjuk a hit fogalmának: "A hit pedig a reménylett
dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőző-
dés." E meghatározás után pedig példákat találunk a hithősök
életében. S ezekből a példákból: Nőé bárkaépítésének, Ábrahám
engedelmességének, Izsák megáldozásának, Mózes egész életének,
Jerikó elfoglalásának a példájából, - hogy csak a legismerteb-
beket említsem -, valamit megérthetünk abból, hogy mi is a hit.

Református őseink is feleltek erre a kérdésre, s az ő
feleletük így hangzik: "Nemcsak oly bizonyos ismeret, amelynél
fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk
kijelentett, hanem szívbeli bizodalom is, melyet a Szentlélek
az evangélium által munkál bennem, hogy Isten nemcsak másoknak,
hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és boldogságot a-
jándékozzon ingyen kegyelemből, egyedül a Krisztus érdeméért."

/Heidelbergi Káté 21. kérdés/

De minden további magyarázat helyett hadd idézzem Spurgeont, a híres baptista prédikátort, aki szerint a hit olyan egyszerű dolog, hogy éppen ezért oly nehéz megmagyarázni. Valahányszor magyaráznia kell, mindig fél, hogy úgy jár, mint Thomas Scott, aki magyarázó jegyzetekkel látta el a Zarándok utját. S egyszer megkérdezett valakit, hogy érti-e magyarázatait. Mire ezt a választ kapta: "Bunyant, a Zarándok utját már jól értem, és remélem, hogy Isten kegyelmével egyszer az ön magyarázó jegyzeteit is meg fogom érteni."

Bizony ilyen a hit. Akinak a Szentlélek megnyitja a szívét, az érti; akiét meg nem nyitja meg, annak halála napjáig is magyarázhatják, mégsem tudja mi a hit. Az ilyenkre vonatkozik Pál apostol jellemzése: "Kik mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére seha el nem juthatnak." /2 Tim 3,7/

Hogyan keletkezik a hit?

Ezzel már el is érkeztünk ahhoz a kérdéshez: Hogyan keletkezik a hit? Káténk erre nagyon világos feletet ad: "... a Szentlélek az evangélium hirdetése által munkál szívemben."

Nézzünk erre két bibliai példát: Péter apostol Kornélius házához megy s ott prédikálni kezd. És "mikor még szólá Péter ez igéket, leszálla a Szentlélek mindazokra, akik hallgatják e beszédet." /Act 10,44/ - A másik példa: Pál apostol először lép Jézus Krisztus evangéliumával Európa földjére. Filippi kikötő városba megy; ahol a városon kívül, egy folyóviz mellett beszélget az egybegyűlt asszonyokkal. És miközben beszélgetnek, egy Lídia nevű bíboráros asszonynak az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyelmezzon azokra, amiket Pál mondott. /Act 16,14/ Íme, így keletkezik a hit: Valaki Jézus Krisztus megbízásából hirdeti az Igét, s a Szentlélek megnyitja a szívét, vagy a szíveket.

Ime, itt és most, a te szívedben is hit támadhat. Hogyan is hallottuk az Igéből: "Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által." Azért most igehirdetés közben is mondjad kedves énekünk szavaival: " Isten élő Lelke jőjj, áldva szállj le rám! "

Milyen hit van?

Református dogmatikáink így foglalják össze: Van történeti hit, időleges hit, csodahit és üdvözítő hit. Néhány mondatban hadd szóljak e négyféle hitről. A történeti hit vagy historiai hit csupán ésszel tartja igaznak azt, amit Isten a Szentírásban kijelentett. Nincs hatása az életre, ezért nem is érdemli meg a hit nevet. Az időleges, vagy ideig való hit élő hitnek látszik, mert öröm kíséri s ezért lelki felfrissülés jár a nyomában. De nincs elég földje, s nincsenek megfelelő gyökerei. /Mt 13,20-21/ Ezért látszat élete van, de a próbatételek idején nyilvánvalóvá válik értéktelensége: "elszárad". A csodahit birtokában vagy azt hiszi valaki, hogy ő maga is képes csodát tenni, vagy azt hiszi, hogy vele magával is történhetik csoda. Rendkívüli ajándéka ez az Istennek, megvan ez a hit és él egyesekben akkor, ha az Úr az ő országa érdekében szükségesnek tartja, hogy csodák történjenek. De vigyázat, hamis hitté is válhat ez akkor, ha valaki arra építi fel üdvösségbe vetett reménységét, hogy csodákat tehet, vagy csodák mennek végbe rajta. "A Szentlélek képes hitet fakasztani bennünk, bármilyen csoda nélkül. A csoda egymaga nem támaszt hitet. Aki nem hisz Istenben csodák nélkül, az a hitét a csodákra, és nem Istenre alapozza." /Spurgeon/

Igy érkezünk el az üdvözítő hithez. Ez az igaz hit. Szépen vall erről Második Helvét Hitvallásunk, amikor arra irányítja figyelmünket, "hogy a hit hathatós és a szeretet által

munkálkodik /Gal 5,6/. Ez nyugtatja meg a lelkiismeretünket is és nyit szabad utat Istenhez, hogy bizalommal járuljunk hozzá és minden hasznos és szükséges dolgot megkapjunk tőle. Ez tart meg bennünket abban a kötelességünkben is, mellyel Isten iránt és felebarátaink iránt tartozunk, ez erősíti meg a bajban békességes türésünket és ez készítet és képesít igaz valástételre. Hogy egy szóval mindent elmondjak, ebből származik mindennemű jó gyümölcs és jó cselekedet." /XVI. fejezet/

Megmarad a hit.

Befejezésül hangsúlyt kell tennünk tehát alapigénk első szavára: "Most azért megmarad..." Mert sok mindent elveszíthetünk földi életünkben. Ahogyan Luther énekelt: "Kincsét, életet, hitvest, gyermeket." S ezek mind nagy veszteségek. De összehasonlíthatatlanul nagyobb veszteség, amikor valaki a hitét veszíti el. A hajótöröttek között is a legszerencsétlenebbek azok, akik a hit dolgában szenvedtek hajótörést. Ezért közös imádságként énekeljük Fejes István volt tiszánineni püspöknek sok gyülekezet és sok kedves hívünk által szívünkbe zárt énekét:

"A földön ha elvesztem

Szerelmem tárgyait,

Maradjon meg mellettem

Szerelmed és a hit;

Csak azt el ne veszítsem,

Mi benned, ó Ur Isten,

Remélni megtanít! " /276,2/ Amen.